

MAKSU- JA TOLLIAMET

Käibemaksuseaduse üldpõhimõtted

Sisukord

Käibe olemus	3
<i>Mittetulundusühingute ja sihtasutuste käive</i>	4
 Mittetulundusühing, sihtasutus ja ettevõtlus	4
 Mittetulundusühing, sihtasutus ja koolitusteenused	6
 Huvihariduse maksustamine	8
 Sporditeenuse maksustamine	10

Käibe olemus

Käive on **käibemaksuseaduse (KMS) § 4** lõike 1 tähenduses:

1. kauba võõrandamine ja teenuse osutamine ettevõtluse käigus;
2. kauba või teenuse omatarve;
3. kauba toimetamine teise liikmesriiki ilma võõrandamiseta oma sealse ettevõtluse tarbeks (KMS § 7 lõike 1 punkt 3);
4. kauba sundvõõrandamine tasu eest.

Põhimõisted

Käibemaksu põhimõisted on loetletud käibemaksuseaduses.

Käibemaksuseaduse tähenduses on **kauba võõrandamine** kauba valduse üleandmine koos kauba juhusliku hävimise riisikoga ja õigusega kasutada kaupa ning sellega seotud hüvesid omanikuna, sõltumata kauba asjaõiguslikust staatusest. Võõrandamine on ka kauba üleandmine komisjonilepingu alusel ning kauba üleandmine niisuguse lepingu alusel, milles on sätestatud kauba omandiõiguse üleminek kauba lepingujärgsele kasutajale lepingu lõppemise korral (kapitalirent). Kui võõrandamisel renditingimustel ei ole lepingus omandiõiguse üleminekut sätestatud, käsitatakse seda käibemaksuga maksustamisel kui teenust (kasutusrenti). Kui kapitalirendileping ennetähtaegselt lõpetatakse ja kauba omandiõigus rendilevõtjale üle ei lähe, käsitatakse tehingut samuti kasutusrendina, mille maksustatavaks väärtuseks on kauba tegeliku kasutamise aja eest tasutud rendimaksete summa.

Teenus on ettevõtluse korras hüve osutamine või õiguse (sealhulgas väärtpaberi) võõrandamine ning tasu eest majandustegevusest hoidumine, õiguse kasutamisest loobumine või olukorra talumine. Teenuse osutamine on ka elektrooniliselt edastatav tarkvara ja teave ning ostja tellimuse kohaselt spetsiaalselt koostatud või kohandatud tarkvaraga või teabega andmekandja võõrandamine.

Käive on ka see, kui kaupu ja teenuseid tarbib tasuta isiklikult või muul ettevõtlusega mitteseotud eesmärgil maksukohustuslane, tema töötaja, teenistuja või juhtimis- või kontrollorgani liige. Kaupade ja teenuste sellist kasutamist maksustatakse **omatarbena**. Kui omatarbe moodustab maksukohustuslase poolt tema ettevõtte vara hulka kuuluva kauba tasuta võõrandamine või tasuta kasutada andmine, siis omatarbena käsitatakse nimetatut ainult juhul, kui maksukohustuslane on selle kauba või selle kauba osa sisendkäibemaksu oma arvestatud käibemaksust täielikult või osaliselt maha arvanud.

Ühendusesisese kaubanduse puhul loetakse käibeks teatud juhtudel ka seda, kui **ettevõtja toimetab kauba ilma võõrandamiseta teise liikmesriiki oma sealse ettevõtluse tarbeks**. Oma kauba toimetamisega teise liikmesriiki kaasneb reeglina teises liikmesriigis registreerimiskohustuse tekkimine kauba ühendusesiseselt soetamiselt.

Käive on ka kauba sundvõõrandamine tasu eest. Käibemaksudirektiivi artikli 14 punkti 2 a) kohaselt käsitatakse kauba käibena ametivõimude poolt ja nimel tehtud korralduse alusel või vastavalt õigusaktidele vara omandiõiguse üleminekut hüvitise eest. Käibemaksudirektiivi mõtte kohaselt tuleb käsitada võrdselt olukordi, mil võimuorgan jõuab maksukohustuslasega kokkuleppele kauba võõrandamises või kui võimuorgan kasutab sundvõõrandamise õigust.

Viimati uuendatud 07.08.2025

Mittetulundusühingute ja sihtasutuste käive

Mittetulundusühingud ja sihtasutused tegutsevad põhikirja alusel. Tavapäraselt määratakse põhikirjas oma eesmärgiline tegevus, mida finantseeritakse liikmemaksudest/toetustest ning mis ei ole ettevõtlus käibemaksuseaduse mõistes.

Käibemaksuseaduse § 2 lõike 2 kohaselt on ettevõtlus isiku iseseisev majandustegevus, mille käigus võõrandatakse kaupa või osutatakse teenust olenemata tegevuse eesmärgist või tulemustest.

Viimati uuendatud 11.09.2025

Mittetulundusühing, sihtasutus ja ettevõtlus

Mittetulundusühing (MTÜ) lähtub oma tegevuses **mittetulundusühingute seadusest** (MTÜS).

MTÜSi kohaselt on mittetulundusühing isikute vabatahtlik ühendus, mille eesmärgiks või põhitegevuseks ei või olla majandustegevuse kaudu tulu saamine. Mittetulundusühingu tulu võib kasutada üksnes põhikirjaliste eesmärkide saavutamiseks. Mittetulundusühing ei või jaotada kasumit oma liikmete vahel.

Sihtasutus (SA) on eraõiguslik juriidiline isik, millel ei ole liikmeid ning mis on loodud vara valitsemiseks ja kasutamiseks põhikirjaliste eesmärkide saavutamiseks. Ka sihtasutuse vormis tegutsemine ei välista käibe tekkimist ettevõtluse käigus, kuid erinevalt mittetulundusühingutest võib sihtasutuse tegevus olla ka täies ulatuses ettevõtlus ja käibemaksuga maksustatav.

Et otsustada, kas tegemist võiks olla majandustegevusega (ettevõtlusega), on oluline jälgida lepinguid –

kas on tegemist teenuse tellimisega või raha eraldamisega sihtasutuse või mittetulundusühingu tegevuseks. Üldjuhul peab riigiasutus teenuse saamiseks korraldama hanke, mis näitab, et tellitakse konkreetset teenust. Riigihangetes osalemise tulemusena sõlmitud lepingute alusel tehtavad tööd on käsitletavad teenuse osutamisenä, s.t ettevõtlusena käibemaksuseaduse tähenduses. Kui hanget ei korraldata ja raha eraldatakse isiku tegevuseks, näiteks teatud fondidest ilma midagi konkreetset vastu saamata, siis ei ole tegemist teenuse tellimisega ning käivet ei teki.

Näiteks nõustamisteenus on tavapärane maksustatav teenus ka juhul, kui seda osutatakse toetusrahade toel. Maksuvabana saab teenust käsitada juhul, kui nõustamine on osa mõnest maksuvabast sotsiaalteenusest (nt võlanõustamine).

Eesmärgipärane tegevus, mille jaoks MTÜ loodi, millega tulu ei teenita ja millega seoses arveid ei esitata, ei ole MTÜ ettevõtlus ja sellest ei teki maksustatavat käivet. Näiteks võib MTÜ saada toetust kohalikult omavalitsuselt oma põhikirjalise tegevuse tarbeks.

Kui aga MTÜ-l on majandustegevus, millega teenitakse tulu põhikirjaliste eesmärkide täitmiseks, tekib ka MTÜ-l ettevõtlus. Kui ettevõtluse käigus tekkinud **maksustatava** käibega ületatakse kalendriaasta algusest arvates 40 000 euro piirmäär (käibemaksuseaduse §-s 16 nimetatud maksuvaba käivet selle piirmäära hulka ei arvata), siis on MTÜ-l kohustus hakata käibemaksukohustuslaseks. Näiteks saab MTÜ kohalikult omavalitsuselt raha oma põhitegevuse tarbeks, kuid vastu osutab reklaamiteenust. Sel juhul on MTÜ jaoks tegemist juba teenuse osutamisega ettevõtluse käigus ja tuleb järgida KMSi.

MTÜ ettevõtluseks loetakse ka selline majandustegevus, mis ei ole otseselt ärilise eesmärgiga (ei ole kasumi teenimise eesmärki), vaid konkreetse tegevusega teenitud tulu üksnes katab selle tegevuse tarbeks tehtud kulud. Seda, kas tegemist on majandustegevusega või eesmärgilise tegevusega, peab MTÜ kõigepealt ise hindama.

Majandustegevus ei saa olla MTÜ põhitegevus, vaid üksnes kõrvaltegevus. Kui põhitegevuseks on muutunud ettevõtlus, siis kuulub MTÜ sundlõpetamisele MTÜS § 40 lg 1 p 2 kohaselt.

MTÜ vormis tegutsemise ajendiks ei tohi olla maksueelise saamine.

MTÜ-dele on käibemaksuseadusega kehtestatud üks erisus võrreldes äriühingutega. Käibemaksuseaduse (KMS) § 16 lõike 1 punkti 3 kohaselt on maksuvaba:

- ✓ teenus, mida mittetulundusühing tasuta või liikmemaksu eest osutab oma liikmetele, ning
- ✓ spordirajatise või spordivahendite kasutamise teenus, mida mittetulundusühing või sihtasutus osutab füüsilisele isikule.

Näiteks kui aednikke koondav MTÜ kogub liikmemaksu põhikirjaliste eesmärkide täitmiseks, et katta

kulusid, siis ei ole tegemist ärilise eesmärgiga ega ka käibega. Kui aga MTÜ müüb pileteid enda korraldatud üritusele, ei saa seda lugeda teenuse osutamiseks liikmemaksu eest, kuna piletiostjad ei ole (üldjuhul) põhikirjalised liikmed. Tantsutreening on KMSi kohaselt samuti spordirajatise (saali) kasutada andmise teenus.

Ülejäänud reeglid on äriühingutele ja MTÜ-dele samad. Ka juhul, kui MTÜ osutab koolitusteenust, peab arvestama, et maksuvaba on vaid alus-, põhi-, kutse-, kesk- või kõrghariduskoolitus, sealhulgas õppevahend, mille koolitusteenuse osutaja võõrandab teenuse saajale, üldhariduskoolitusega seotud eraõppetunni andmine ja muu koolitus, välja arvatud ärilistel eesmärkidel antav muu koolitus (KMS § 16 lg 1 p 6). Autokoolid, ujumiskoolid jms annavad küll kasulikke oskusi, kuid nende teenused on siiski käibemaksuga maksustatavad – ei ole usutav, et keegi on näiteks MTÜ vormis tegutseva autokooli liige ja kursuse eest makstav tasu on liikmemaks (Euroopa Kohtu otsused C 373/19, C 449/17).

Ärilistel eesmärkidel antud koolituse kohta saab rohkem lugeda jaotisest „**Huvihariduse maksustamine**”.

Kui MTÜ-l on lisaks põhikirjalisele tegevusele ka ettevõtlus, siis on tal sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus vaid ettevõtluse käigus tekkinud maksustatava käibe tarbeks tehtud kulutustelt (KMS § 29 lg 4). Sel juhul tuleb sisendkäibemaksu mahaarvamisel kogu MTÜ tegevusega seotud kuludelt leida proportsioon, mis näitab ettevõtluse (maksustatava käibe) osakaalu kogu tegevusest. Proportsiooni leidmise meetodi saab isik ise valida, kuid see peab olema tegelikkusele vastav. Maksuhaldur kindlasti ei nõustu, kui MTÜ lähtub müügitulude põhisest proportsiooniarvestusest ja leiab, et ettevõtluse osatähtsus kogu tema tegevusest on 100%. Kui see tõesti nii on ja MTÜ kogu tegevus on vaid ettevõtlus, siis ei tohi edasi tegutseda MTÜna.

Viimati uuendatud 30.06.2026

Mittetulundusühing, sihtasutus ja koolitusteenused

Mittetulundusühingute seaduse § 1 lõike 1 kohaselt on mittetulundusühing (MTÜ) isikute vabatahtlik ühendus, mille eesmärgiks või põhitegevuseks ei või olla majandustegevuse kaudu tulu saamine. Sõltumata sellest võib tekkida käibemaksukohustus, kui MTÜ müüb kaupa või osutab teenust ettevõtluse käigus.

Sihtasutus (SA) on eraõiguslik juriidiline isik, millel ei ole liikmeid ning mis on loodud vara valitsemiseks ja kasutamiseks põhikirjaliste eesmärkide saavutamiseks. Ka sihtasutuse vormis tegutsemine ei välista käibe tekkimist ettevõtluse käigus. Sihtasutuse tegevus võib olla ka täies ulatuses ettevõtlus ja käibemaksuga maksustatav – näiteks juhul, kui tegevusalaks on koolitusteenuse pakkumine.

Käibemaksuseaduse § 2 lõige 2 defineerib ettevõtluse isiku iseseisva majandustegevusena, mille käigus võõrandatakse kaupa või osutatakse teenust, olenemata tegevuse eesmärgist või tulemustest. Ettevõtluse tuvastamisel on oluline, et teenus oleks osutatud tasu eest ning teenuse osutaja ja teenuse saaja vahel on õigussuhe, millega seotud toimingud on vastastikused ning teenuse eest makstava tasu ja osutatava teenuse vahel on otsene seos.

Kui MTÜ või SA korraldab tasulisi kursusi (näiteks keelekursusi) ärilisel eesmärgil, tekib sellest maksustatav käive käibemaksuseaduse mõttes. Ärilisel eesmärgidel antav koolitus on selline, millega konkureeritakse koolitusturul ja mille eesmärgiks on tulu teenimine.

Kui MTÜ või SA on osalenud riigihankel ja sellest tulenevalt osutavad teenust, siis teenuse hinna ja osutatava teenuse vahel on seos olemas.

Koolitusteenuste maksustamine

Kuni 31.12.2005 loeti MTÜ või SA poolt osutatav koolitus alati maksuvabaks, kuid alates 01.01.2006 regulatsioon muutus ja maksustamine sõltub tehingute sisust, mitte isikust, kes koolitusteenust osutab.

Käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punkti 3 kohaselt on maksuvaba teenus, mida MTÜ liikmemaksu eest või tasuta osutab oma liikmetele. Küll aga ei ole õige kursusel osalejaid vormistada MTÜ liikmeks ja kursuse osalustasu nimetada liikmemaksuks pelgalt selleks, et käibemaksu maksmise kohustusest kõrvale hoida, maksustamine toimub lähtuvalt tehingu tegelikust sisust.

Käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punkt 6 sätestab maksuvabastuse teatud haridusteenustele – maksuvaba on alus-, põhi-, kutse-, kesk- või kõrghariduskoolitus, sealhulgas õppevahend, mille koolitusteenuse osutaja võõrandab teenuse saajale, üldhariduskoolitusega seotud eraõppetunni andmine ja muu koolitus, välja arvatud ärilistel eesmärkidel antav muu koolitus.

See maksuvabastus põhineb käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktidel i ja j, mis lähtuvad põhimõttest, et maksuvaba käibena käsitatakse üksnes sotsiaalse iseloomuga koolitusteenust, mitte aga ettevõtluse käigus osutatavat koolitusteenust.

Käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punkti 6 kohaselt on maksuvaba lisaks tasemeõppele (mis on alati maksuvaba), ka üldhariduskoolitusega seotud eraõppetunni andmine, seega näiteks eratunni andmisest riigieksamiks valmistumiseks tekib maksuvaba käive. Ümberõpe ja täiendõpe tasemehariduse alla ei mahu ja on selles sättes hõlmatud mõistega „muu koolitus”. Muu koolitus ei ole maksuvaba, kui seda osutatakse ärilistel eesmärkidel ja on seos osutatud teenuse ja makstava tasu vahel. Ärilit eesmärki ei välista see, et teenuse osutamisest teenitud tulu kasutatakse oma edasise tegevuse finantseerimiseks.

Näiteks autokoolid õpetavad kasulikke oskusi, kuid nende teenused maksuvabastuse alla ei kuulu.

Euroopa Kohus kohtuasjas C-449/17 (käsitles autokooli koolitusteenust, mis annab B-ja C1-kategooria sõiduki juhiloa) otsustas, et see teenus ei ole maksuvaba.

Kui MTÜ-l või SA-l tekib maksustatav käive, tuleb end **registreerida käibemaksukohustuslaseks** vastavalt käibemaksuseaduses toodud tingimustele.

Kui MTÜ või SA korraldab tasulisi kursusi (näiteks keelekursusi) ärilisel eesmärgil, tekib sellest maksustatav käive käibemaksuseaduse mõttes. Ärilisel eesmärgidel antav koolitus on selline, millega konkureeritakse koolitusturul ja mille eesmärgiks on tulu teenimine. Ärulistel eesmärgidel antud koolituse kohta saab rohkem lugeda jaotisest „**Huvihariduse maksustamine**”.

Viimati uuendatud 30.06.2026

Huvihariduse maksustamine

Kuigi sellel lehel olev juhend keskendub huvihariduse käibemaksuga maksustamisele, laienevad need põhimõtted kogu käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punktis 6 sätestatud mitteärilistel eesmärgidel antava muu koolituse maksustamisele.

Käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punkti 6 kohaselt on maksuvaba alus-, põhi-, kutse-, kesk- või kõrghariduskoolitus, sealhulgas õppevahend, mille koolitusteenuse osutaja võõrandab teenuse saajale, üldhariduskoolitusega seotud eraõppetunni andmine ja muu koolitus, välja arvatud ärilistel eesmärgidel antav muu koolitus.

Huviharidust tuleb selle sätte tähenduses lugeda muuks koolituseks. Selleks, et otsustada, kas tegu on maksuvaba käibega, on muu koolituse puhul vaja hinnata, kas teenust osutatakse ärilisel või mitteärilisel eesmärgil. **Äriühing ja füüsilisest isikust ettevõtja** osutab teenust üldjuhul ärilisel eesmärgil, seega on nende poolt osutatav tasuline huvihariduse teenus käibemaksuga maksustatav.

Kohalik omavalitsus annab huviharidust üldjuhul mitteärilisel eesmärgil. Käibemaksuseaduse § 2 lõike 2 kohaselt ei käsitata ettevõtlusena riigi-, valla- ja linnaasutuse ning avalik-õigusliku juriidilise isiku tegevust avalikes huvides, välja arvatud juhul, kui teenuse maksustamata jätmine mõjutab oluliselt konkurentsi. Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei käsitata majandustegevusena olukorda, kus kohaliku omavalitsuse üksus, täites oma ülesannet, võõrandab kauba või osutab teenust elanikele tasuta või on tasu on soetushinnast oluliselt madalam, kuna antud olukorras ei tegutse KOV kestva tulu saamise eesmärgil (Euroopa Kohtu lahendid kohtuasjades C-276/14, C-612/21 ja C-616/21). Huvikoolide

kontekstis: kui näiteks ühe õppekoha kulu on 100 eurot, kuid tasu selle eest on 40 eurot, siis teenust käibemaksuga ei maksustata.

Mittetulundusühingu või sihtasutuse (edaspidi *ühing*) kaudu koolitusteenuse osutamisel tuleb hinnata, kas tegemist on ärilisel eesmärgil osutatava teenusega või mitte. Enne 1. jaanuari 2006 oli maksuvaba „muu koolitus, välja arvatud äriühingu või füüsilisest isikust ettevõtja osutatav koolitusteenus“. Seadust muudeti seetõttu, et mittetulundusühingu vormi kuritarvitati eesmärgiga saada maksueelis võrreldes äriühingutega (kuigi taotleti kasumit) ning selline olukord ei olnud kooskõlas Euroopa Liidu käibemaksudirektiivi (nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ) artikliga 134.

Ärilistel eesmärkidel antav koolitus on selline, millega konkureeritakse koolitusturul ja mille eesmärk on tulu teenimine ja kasutamine ühingu eesmärgiga mitteseotud viisil. Ärilise eesmärgi hindamisel ei ole ainukesteks kriteeriumideks koolitaja juriidiline vorm ega see, kas tegemist on tasulise koolitusega. Õppetasu, kohatasu, osalustasu, toetuse, annetuse, projektiraha või muu tulu saamine ei tähenda iseenesest, et huviharidust antakse ärilisel eesmärgil. Ärilise või mitteärilise eesmärgi hindamisel lähtutakse sellest, kuidas saadud tulu kasutatakse. Tulenevalt Euroopa Kohtu lahendist kohtuasjas C-174/00 (punkt 35) ei loeta ühingu poolt ärilistel eesmärkidel tegutsemiseks süstemaatilist tulu teenimist juhul, kui teenitud tulu kasutatakse tema osutatavate teenuste tarbeks ning kasumit ei jaotata.

Ärilistel eesmärkidel antava koolitusena ei käsitata koolitust, mille puhul on täidetud mõlemad alljärgnevad tingimused.

1. Ühingu kasumit ei jaotata üheski tegevuse etapis, vaid kasutatakse huvihariduse teenuse jätkamiseks ja paremaks muutmiseks.

Ühingute tulundusliku eesmärgi puudumine eeldab, et tulu ei jaotata oma liikmetele kogu tegevuse vältel, sealhulgas ühingu lõpetamisel (Euroopa Kohtu lahend kohtuasjas C-488/18 punkt 50). Mitteärilisel eesmärgil tegutsevad ühingud on näiteks tulumaksuseaduse § 11 alusel tulumaksusoodustusega mittetulundusühingute, sihtasutuste ja usuliste ühenduste nimekirja kantud ühingud. Mitteärilisel eesmärgil osutab teenust ka ühing, kes ei ole selles nimekirjas, kuid ei jaota kasumit ega paku rahaliselt hinnatavaid soodustusi oma liikmetele tegevuse üheski etapis. Põhikirjast peab nähtuma, et ühingu lõpetamisel ei jaotata vara liikmete vahel (välja arvatud asutamisel panustatud osa), vaid see antakse üle teisele samalaadsetel eesmärkidel tegutsevale ühingule, avalik-õiguslikule juriidilisele isikule, riigile või kohalikule omavalitsusele, kes peab seda kasutama võimalikult ühingu eesmärkidele vastavalt.

Kui kasumi jaotamise keeld on küll põhikirjas sätestatud, aga seda reaalselt ei järgita, ei loeta mitteärilise eesmärgi nõuet täidetuks.

2. Ühingu tulu ei kasutata ühingu liikmete, töötajate ning juhtimis- või kontrollorgani liikmete heaolu suurendamiseks.

Heaolu suurendamisena käsitatakse näiteks tulu, mida kasutatakse isiklike kulude

kompenseerimiseks, sealhulgas reiseks, mis ei ole koolitustegevusega seotud. Heaolu suurendamisena ei käsitata tasu, mis ei ületa samasuguse töö eest harilikult makstavat tasu ega mõistlikke ja dokumentaalselt tõendatud kulusid, mis on otseselt seotud õppe korraldamise, õpetajate erialase arengu, metoodilise töö, õppekavade arendamise, juhtimise või kvaliteedi tagamisega.

Huviharidusega otseselt seotud kaupu ja teenuseid maksustatakse huviharidusega sarnaselt. Nendeks on näiteks koolitusmaterjali võõrandamine ning õppekava osana esinemised, võistlused, matkad, laagrid ja näituste külastamised.

Kaupadele ja teenustele, mis **ei ole huviharidusega otseselt seotud**, maksuvabastus automaatselt ei laiene. Neile rakendatakse standardmäära, vähendatud määra või maksuvabastust lähtuvalt sellest, millise kauba või teenusega on tegemist. Näiteks, sünnipäevateenus osutamise on maksustatav käive. Ruumide rent on maksuvaba käive, välja arvatud juhul, kui Maksu- ja Tolliamet on kirjalikult teavitatud, et seda teenust soovitakse maksustada (käibemaksuseaduse § 16 lõige 3).

Mittetulundusühingute ja sihtasutuste spordiga (sh tantsimisega) tegelevate huvikoolide teenus on maksuvaba lähtuvalt käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punktist 3. Kehtiva seaduse kohaselt sporditeenust osutavatele huvikoolidele mitteärilise eesmärgi nõue ei laiene ja seetõttu seda nende puhul praegu ka ei hinnata. Kuna vastav nõue tuleneb sellegipoolest Euroopa Kohtu otsustest, on võimalik seaduse muutmine selles osas lähiajal.

Viimati uuendatud 06.08.2026

Sporditeenuse maksustamine

Käibemaksuseaduse § 16 lõike 1 punkt 3 sätestab erandi mittetulundusühingutele ja sihtasutustele, kes pakuvad füüsilistele isikutele spordirajatise või -vahendi kasutamise teenust (siia alla kuuluvad ka igasugused treeningtunnid, muuhulgas tantsutrennid).

Euroopa Kohus on leidnud, et maksuvabastus puudutab sporti ja kehakultuuri üldiselt, s.t see ei ole piiritletud teatavate spordialadega ega nõua ka spordiga tegelevate isikute konkreetset taset. Samuti ei oma tähendust, kas spordiala harrastatakse konkreetset viisil ehk korrapäraselt või organiseeritult või selleks, et osaleda võistlustel. Kuid see tegevus ei saa kuuluda puhtalt lõõgastumise ja puhkamise hulka (vt Euroopa Kohtu kohtuasja C-18/12 punkte 21 ja 22, veepark). Oluline on, et tegevusel on märkimisväärne kehaline osa (näiteks turniiribridž (kaardimäng) ei kuulu „spordi” mõiste alla, Euroopa Kohtu kohtuasja C-90/16 punkt 22). Golfiväljakule sissepääsuteenus on spordiga otseselt seotud teenus. Maksuvabastust rakendatakse nii klubi liikmele kui ka külastajale, kes ei ole klubi liige (Euroopa

Kohtu kohtuasja C-495/12 punktid 21 ja 22).

Viimati uuendatud 14.10.2025